

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferfeckého a Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **Vinostrada s.r.o.**, IČO: 02967375
sídlem Korunní 588/4, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Dlouhým
sídlem Opletalova 600/6, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Praze**
sídlem Za Opravnou 300/6, 150 00 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o žádosti ze dne 12. 12. 2023, jíž se žalobkyně domáhala vydání souhlasu k uvedení na trh vinařských produktů, jejichž uvedení na trh bylo zakázáno opatřením inspektora žalovaného ze dne 14. 7. 2022, č. D0258-10831/22/C,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobkyně ze dne 12. 12. 2023 o vydání souhlasu k uvedení na trh vinařských produktů, jejichž uvedení na trh zakázal inspektor žalovaného opatřením ze dne 14. 7. 2022, č. D0258-10831/22/C.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 41 661 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ing. Ondřeje Dlouhého, advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

1. Žalobkyně se svou žalobou domáhá ochrany před nečinností správního orgánu. Inspektor žalovaného podle ní řádně nevyřídil její žádost, kterou usilovala o to, aby vydal souhlas s uváděním vinařských produktů na trh podle § 5a odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o SZPI).
2. Souhlas se měl týkat produktu s názvem ALZAIA GLERA 20 LTR slim keg šarže 00264775 v množství 1600 l (dále jen produkt), ohledně něhož neměla žalobkyně splnit oznamovací povinnost danou § 14a odst. 1 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví, a proto jej inspektor žalovaného opatřením dle § 5 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o SZPI z 14. 7. 2022, č. D028-10831/22/C, zakázal vyrábět a uvádět na trh. Ředitel žalovaného změnil výrok tohoto opatření tak, že se jedná pouze o zákaz uvádění výrobku na trh, nikoliv i jeho výroby, ve zbytku odvolání neshledal důvodným (rozhodnutí z 28. 7. 2022), proti němuž se žalobkyně bránila žalobou u zdejšího soudu vedenou pod sp. zn. 17 A 80/2022. Spor mezi stranami spočíval v tom, zda obaly, v nichž bylo víno uskladněno, jsou obaly určenými pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Zdejší soud v dané věci, stejně jako v související věci sp. zn. 9 A 65/2022, rozhodoval opakovaně. V návaznosti na závěry rozsudku z 18. 10. 2023, č. j. 9 A 65/2022 - 177, jímž bylo rozhodnuto o zrušení jiného opatření, žalovaný vydal souhlas s uvedením na trh tam dotčených výrobků, přičemž žalobkyně dne 5. 12. 2023 vyzvala žalovaného k vydání souhlasu i ohledně produktu řešeného v nynější věci. Na tuto žádost reagoval žalovaný dopisem z 5. 1. 2024, v němž uvedl, že neshledává důvod k vydání souhlasu; řízení sp. zn. 17 A 80/2022 totiž nadále běží.
3. Soud v této věci rozhoduje podruhé. Prvým rozsudkem z 27. 6. 2024, č. j. 18 A 4/2024 - 41, žalobu jako nedůvodnou zamítl (první rozsudek). Nevešel na námitku žalobkyně, že se o vydání souhlasu vede správní řízení a že souhlas, stejně jako jeho nevydání, nejsou rozhodnutími ve smyslu § 67 správního řádu. Souhlas má charakter úkonu podle části čtvrté správního řádu. Podle zdejšího soudu ovšem jde o rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. v materiálním smyslu, přičemž takovým rozhodnutím bylo právě i sdělení žalovaného z 5. 1. 2024; tím byla žádost vypořádána a žalovaný není nečinný.
4. První rozsudek byl ovšem zrušen Nejvyšším správním soudem (NSS). V rozsudku z 7. 3. 2025, č. j. 5 As 201/2024 - 23 (zrušující rozsudek), NSS potvrdil převážnou část závěrů zdejšího soudu, tedy, že se o souhlasu nevede správní řízení a nejde o rozhodnutí podle správního řádu, nýbrž o úkon dle části čtvrté tohoto zákona. Stejně tak potvrdil, že souhlas i negativní výsledek posouzení žádosti jsou materiálně rozhodnutím dle § 65 s. ř. s. a jeho vydání se lze domáhat nečinnostní žalobou. Sdělení z 5. 1. 2024 ovšem dle NSS nelze považovat za negativní rozhodnutí, ale za postup dle § 155 odst. 3 správního řádu, tedy pouze za projev vůle věci se věcně nezabývat (fakticky tak odstranění závadného stavu neposuzovat).
5. K podrobnějšímu zdůvodnění závěrů obou rozsudků, ale i přehledu vývoje celého případu (vč. soudního přezkumu jednotlivých opatření žalovaného) a obsahu původních podání stran soud na tomto místě na první i zrušující rozsudek pro stručnost odkazuje. Pouze dodává, že po zrušení prvního rozsudku dal stranám prostor k vyjádření. Žalobkyně v podání z 16. 4. 2025 setrvala na žalobě a ztotožnila se se závěry NSS, navrhla výslech inspektora a ředitele žalovaného. Žalovaný původně neměl potřebu se vyjádřit, předeštel

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

však otázku, zda je forma souhlasu ve věci vůbec relevantní, když závadný stav nemohl být odstraněn, pochybení žalobkyně je nenapravitelné (podání z 22. 4. 2025). V podání z 13. 5. 2025 pak žalovaný dále upozornil, že po vydání prvního rozsudku podala žalobkyně opakovanou žádost o vydání souhlasu, na níž žalovaný dopisem z 9. 9. 2024 reagoval a žádost vypořádal (žalobkyně poté podala „odvolání“, na něž žalovaný opět odpověděl). Soud by měl dle něj vzít tento postup v potaz. Žalobkyně pak reagovala v podání z 17. 5. 2025 s tím, že je namístě se zabývat existencí a závazností metodického dopisu „akce I05“, z něhož vyplývá, že jakékoliv porušení oznamovací a uskladňovací povinnosti (§14a a §14b zákona o vinohradnictví), je považováno za nezhojitelné. Kromě toho není pravdou, že by žalobkyně odstranění závadného stavu neprokázala, z rozsudku 17. senátu zdejšího soudu vyplývá, že opatření nemělo být vůbec vydáno, neboť žádný protiprávní stav nenastal – po rozhodnutí správního soudu již nemůže být pochyb o tom, že protiprávní stav byl odstraněn. Předmětné opatření nemělo být nikdy vydáno.

II. Ústní jednání

6. Na ústním jednání dne 26. 5. 2025 soud shrnul dosavadní průběh věci, závěry zrušujícího rozsudku a následná podání stran. Ty setrvaly na argumentaci shrnuté výše, žalobkyně rozvedla širší souvislosti postupu žalovaného, zdůraznila však též, že si je vědoma, že v nynější věci soud posuzuje toliko nečinnost žalovaného ohledně její žádosti o vydání souhlasu. Žalovaný zejména zdůraznil, že již reagoval na druhou žádost žalobkyně a není nečinný; k žádnému dalšímu vývoji ve věci nedošlo.
7. Pokud jde o dokazování, soud obdobně jako v prvním rozsudku vycházel primárně z obsahu původně předloženého spisového materiálu a nesporných tvrzení stran. K důkazu provedl posléze žalovaným předložené podklady, konkrétně podání z 13. 5. 2025, tj. druhou žádost o vydání souhlasu z 8. 7. 2024, odpověď inspektora žalovaného z 9. 9. 2024, podání žalobkyně z 23. 9. 2024, označené jako odvolání proti uvedené odpovědi, a sdělení ředitele žalovaného z 2. 10. 2024, reagující na toto odvolání. Pokud jde další důkazní návrhy, na nichž žalobkyně trvala i při jednání (výslech svědků Ing. C. a Ing. B., ředitele a inspektora žalovaného ani doklady související s otázkou metodického pokynu, listinné přílohy podání žalobkyně z 17. 5. 2025 ohledně zjišťování existence a obsahu metodického dopisu „akce I05“), těm soud pro nadbytečnost nevyhověl. Nepovažoval je vzhledem k povaze řešených otázek rozhodných pro posouzení nečinnosti žalovaného za potřebné.

III. Nové posouzení věci

8. Vzhledem k již vysloveným závěrům zdejšího soudu i NSS soud nyní jen stručně podotýká, že ve věci jsou dány podmínky k projednání nečinnosti žaloby. Není sporu o tom, že žalobkyně marně vyčerpala prostředky obrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného, že žaloba byla včasná a již ani ne to, že se žalobkyně domáhá vydání rozhodnutí *ve věci samé* (rozhodnutí dle § 65 s. ř. s.), tj. že nečinnostní žaloba je odpovídajícím žalobním typem.
9. K původní žalobní argumentaci soud dále podotýká, že nemohl jinak než vycházet z těch závěrů prvního rozsudku, které NSS ve zrušujícím rozsudku posvětil (k předvídatelnosti opětovného soudního přezkumu viz např. rozsudek NSS z 20. 5. 2024, č. j. 9 As 66/2023 - 72, body 22 a násl.). V dalším je pak soud vázán závěry zrušujícího rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
10. Soud dále připomíná, že v souladu s § 5a odst. 1 zákona o SZPI vydá inspektor souhlas s obnovením výroby zemědělských výrobků, potravin nebo tabákových výrobků, uváděním zemědělských výrobků nebo potravin na trh nebo uváděním tabákových výrobků na trh nebo jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

distribucí anebo s používáním obalů, etiket, přístrojů, zařízení nebo prostor, které byly zakázány podle § 5 odst. 1 písm. a), pokud byl závadný stav odstraněn; souhlas musí být vydán neprodleně, nejpozději však do 15 dnů ode dne, kdy kontrolovaná osoba prokázala odstranění závadného stavu.

11. Zdejší soud i NSS ve shodě uzavřely, že vydání i nevydání souhlasu lze označit za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., ač právní úprava nepředpokládá vedení správního řízení či formu rozhodnutí o vydání souhlasu. Z hlediska formy jde dle NSS o sdělení, jako tzv. *jiný úkon* ve smyslu § 158 odst. 1 správního řádu; totéž dle NSS platí i o sdělení, jímž inspektor k výzvě dotčené osoby neshledá důvod pro vydání souhlasu. Nutným předpokladem vydání souhlasu je *provedení kontroly, respektive činnosti směřující k ověření toho, zda kontrolovaná osoba v souladu s uloženým opatřením odstranila závadný stav, respektive, zda nenastala jiná skutečnost, která by měla za následek vydání souhlasu s rozvolněním uloženého opatření* (bod 37 zrušujícího rozsudku).
12. NSS již přitom ve zrušujícím rozsudku závazně konstatoval, že k takovému šetření v nynější věci ke dni vydání prvního rozsudku nedošlo. Žalovaný se naplněním podmínek pro vydání souhlasu „věcně“ nezabýval, a byl proto nečinný. Podle NSS nelze sdělení (dopis) z 5. 1. 2024 považovat za vyřízení věci, nejde o negativní sdělení ve výše vysvětleném smyslu, ale o úkon dle § 155 odst. 3 správního řádu. Žalovaný (inspektor) dal pouze najevo vůli nevydat souhlas, a to z důvodu, jenž je časově limitován vydáním rozhodnutí ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 17 A 80/2022, a v tomto ohledu rozšířit plánovanou kontrolu. Žalobkyni jinými slovy pouze uvědomil, že do vydání rozhodnutí v uvedené věci souhlas nevydá (neshledal důvod bez dalšího vztáhnout závěry zdejšího soudu vyslovené v jiném jeho rozsudku č. j. 9 A 65/2022 - 177, jichž se žalobkyně domáhala, i na nynější produkt).
13. Dle NSS měl postup žalovaného fakticky znaky „přerušení řízení“, tj. odložení vydání rozhodnutí až po skončení řízení sp. zn. 17 A 80/2022, a bylo případně na zdejším soudu, aby posoudil, zda je ono vyčkávání na závěry 17. senátu opodstatněné. Současně ovšem NSS doplnil, že soud o nečinnostní žalobě rozhoduje dle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s. ř. s.), v mezidobí již přitom zdejší soud vydal rozsudek z 25. 11. 2024, č. j. 17 A 80/2022 - 300, který musí soud i v nynějším řízení zohlednit.
14. Z uvedeného vyplývají následující závěry: žalovaný ohledně žádosti o vydání souhlasu původně nevydal ani pozitivní, ani negativní materiální rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. (sdělení dle správního řádu) – byl proto nečinný, ledaže by soud dovodil, že důvodně vyčkával na vyústění řízení u zdejšího soudu sp. zn. 17 A 80/2022. Touto otázkou se již však soud nyní zabývat nemusí, neboť v této věci již bylo rozhodnuto. Cit. rozsudkem bylo rozhodnutí ředitele žalovaného z 28. 7. 2022 (fakticky potvrzující opatření inspektora z 14. 7. 2022) zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
15. Původní důvod případného „vyčkávání“ žalovaného tak již nepochybně odpadl a žalovaný by měl o žádosti žalobkyně o vydání souhlasu skutečně rozhodnout (posoudit, zda došlo k odstranění závadného stavu a souhlas podle toho vydat či nevydat). Zdejší soud přitom v cit. rozsudku vyřešil rozhodnou právní otázku, když vešel na argumentaci žalobkyně a uzavřel, že obaly použité žalobkyní naplňují definici právního pojmu spotřebitelského obalu jako *bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelného obalu*. Soud připomíná, že podstatou opatření inspektora z 14. 7. 2022 bylo nedodržení ohlašovací povinnosti žalobkyní dle § 14a vinařského zákona, a to s ohledem na skutečnost, že podle žalovaného šlo o nebalené víno, neboť nebylo uváděné do oběhu ve spotřebitelském obalu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

16. Závěry 17. senátu zdejšího soudu jsou zřejmé a jednoznačné, odpovídají i závěrům 9. senátu v související věci sp. zn. 9 A 65/2022, jež tento senát vycizeloval ve druhém rozsudku z 13. 11. 2024, č. j. 9 A 65/2022 - 275, poté, co byl jeho původní rozsudek č. j. 9 A 65/2022 - 177 (jehož závěrů se na počátku nynější věci domáhala žalobkyně) rozsudkem NSS z 28. 8. 2024, č. j. 6 As 334/2023 - 38, zrušen; z v něm vyslovených východisek NSS přitom oba rozsudky zdejšího soudu vycházejí.
17. Za tohoto stavu již dle soudu není důvod dále vyčkávat, žalovaný se ostatně ničeho takového ani výslovně nedomáhá. K dotazu soudu ve svém podání z 22. 4. 2025 pouze uvedl, že v řízení nedošlo k žádnému posunu a že podal proti rozsudku 17. senátu kasační stížnost (vedena pod sp. zn. 8 As 13/2025, pozn. soudu). Kasační stížnost ovšem nemá odkladný účinek, rozsudek 17. senátu je pravomocný a pro žalovaného závazný (§ 54 odst. 6 s. ř. s.). Soud nepřehlíží, že 17. senát zrušil toliko odvolací rozhodnutí, nikoli vlastní opatření (které je předběžně vykonatelné, srov. § 5 odst. 4 *in fine* zákona o SZPI), to ovšem dle soudu jen posiluje závěr, že je v takovém případě (kdy opatření trvá) nutné rozhodnout o žádosti o vydání souhlasu.
18. Je tudíž nutné posoudit, zda došlo (např. i v důsledku rozhodnutí správních soudů) k odstranění závadného stavu (tj., zda byly nedostatky odstraněny, resp. se stav „zpětně“ stal nezávadným) a produkt je možné uvolnit. Zvláště s ohledem na podání žalobkyně z 17. 5. 2025 soud dodává, že tato úvaha je úkolem žalovaného, nikoli zdejšího soudu v řízení o nečinnostní žalobě. Soud nyní rozhoduje toliko o „aktivizaci“ žalovaného, nikoli o konkrétním výsledku posouzení žádosti (např. rozsudek NSS z 30. 9. 2004, č. j. 7 Afs 33/2003 - 80, č. 456/2005 Sb. NSS). Nic jiného nevyplývá ani ze zrušujícího rozsudku, který zcela explicitně předpokládá možné vydání pozitivního, ale i negativního rozhodnutí (rozuměj sdělení o vydání či nevydání souhlasu). Zdejší soud měl dle zrušujícího rozsudku posoudit, zda bylo namístě vyčkávat na řízení sp. zn. 17 A 80/2022, což nyní reflektoval. To ovšem ničeho nemění na tom, že soud nesmí v tomto typu řízení hodnotit, zda jsou dány důvody pro vydání souhlasu, jde-li svou povahou o rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., jak uzavřel NSS (jinak by tomu mohlo být toliko v případě nečinnostní žaloby domáhající se vydání osvědčení). Podle názoru soudu je jeho úkolem nyní vyřešit jen to, zdá se má žalovaný žádosti žalobkyně věcně zabývat a o dopadech závěrů rozsudků zdejšího soudu učinit úvahu (která bude přezkoumatelná soudem v případném řízení o žalobě proti rozhodnutí). Pokud totiž NSS ve zrušujícím rozsudku připustil i existenci negativního „rozhodnutí“, nedává na půdorysu nečinnostní žaloby smyslu zabývat se povinností žalovaného vydat právě a jen pozitivní „rozhodnutí“ (souhlas).
19. Uvedené tak nemůže vést k jinému závěru, než že je žalovaný povinen zkoumat splnění podmínek pro vydání souhlasu a o žádosti z 12. 12. 2023 rozhodnout.
20. Soud se však ještě musel zabývat posledním podáním žalovaného, v němž upozornil na opakovanou žádost žalobkyně o vydání souhlasu dle § 5a zákona o SZPI, tentokrát z 8. 7. 2024. Na tuto žádost totiž žalovaný reagoval sdělením z 9. 9. 2024, které by bylo potenciálně možné považovat za negativní sdělení (rozhodnutí) o nevydání souhlasu. Potom se nabízí otázka, zdali tímto způsobem fakticky nerozhodl i o původní žádosti z 12. 12. 2023 a nečinný tak není. Naopak by potom bylo na žalobkyni, aby se proti takovému sdělení (rozhodnutí) bránila, ať již cestou prostředků správního řádu (§ 156 odst. 2) nebo žaloby ve správním soudnictví.

21. Podle soudu však žádost z 12. 12. 2023, o níž v tomto řízení primárně jde, nebyla sdělením z 9. 9. 2024 meritorně vyřízena. Předně platí, že předmět řízení vymezuje žalobce (např. rozsudek NSS z 11. 9. 2023, č. j. 10 Ads 123/2023 - 26). Pokud žalobkyně označila v žalobě konkrétní žádost, je nutné posoudit, zda právě tato žádost byla vypořádána. V tomto případě soud z žádosti z 8. 7. 2024 zjistil, že se nejednalo jen o další doplnění původní žádosti (tj. fakticky o totéž), neboť žalobkyně opakovaně zdůrazňovala, že se vydání souhlasu novou žádostí nyní domáhá z jiného důvodu, než je otázka posouzení spotřebitelského obalu – namítala pochybení při vydání opatření i v režimu tzv. nebaleného vína, tedy optikou původního náhledu žalovaného. Žalovaný pak ani případné odstranění závadného stavu blíže neposuzoval (nekontroloval); poukázal na to, že žalobkyně touto poslední žádostí ve skutečnosti ani odstranění závadného stavu netvrdí, její námitky vůbec s institutem souhlasu nekorespondují. Novou žádostí se zabýval, jako by šlo skutečně o nebalené víno, pouze nad rámec doplnil, že soudní přezkum opatření dosud (tehdy) nebyl pravomocně ukončen (fakticky tedy v tomto ohledu neřekl nic nad rámec svého původního sdělení z 5. 1. 2024, které NSS označil za sdělení dle § 155 odst. 3 správního řádu).

IV. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud shledal žalobu důvodnou, vyhověl ji a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil o žádosti žalobkyně z 12. 12. 2023 rozhodnout, tj. trvání závadného stavu věcně posoudit a žalobkyni sdělit, zda souhlas podle § 5a odst. 1 zákona o SZPI vydává či nikoli. K tomu soud žalovanému stanovil lhůtu 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, kterou považuje s ohledem na dosavadní délku projednávání celého případu, jakož i povahu relevantní sporné otázky, které se již správní soudy věnovaly, za přiměřenou.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšné žalobkyni tak přiznal náhradu nákladů řízení, a to jak řízení před zdejším soudem, tak před NSS. Ta spočívá jednak v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a kasační stížnost, celkem 7 000 Kč, a nákladech právního zastoupení. Žalobkyně je vyčísčila v podání z 26. 5. 2025. Vycházejí z tohoto vyúčtování, jakož i obsahu spisu určil výši nákladů právního zastoupení následujícím způsobem.
24. V období do 31. 12. 2024 představovaly účelně vynaložené náklady 4 úkony právní služby: příprava a převzetí právního zastoupení, sepsání žaloby, repliky a kasační stížnosti (nikoli účtovanou účast na jednání soudu 27. 6. 2024, neboť se jednání nekonalo). Za jeden úkon právní služby náležela do 31. 12. 2024 mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu částku 300 Kč. Celkem se jedná o částku 13 600 Kč.
25. V období od 1. 1. 2025 představovaly účelně vynaložený náklad 2 úkony právní služby: sepsání podání z 17. 5. 2025 a účast na jednání soudu dne 26. 5. 2025 v délce do dvou hodin (nikoli stručné podání z 16. 4. 2025, které nepřineslo do věci nic nového, pouze ztotožnění se se závěry zrušujícího rozsudku a blíže nekonkretizovaný návrh výsledku dvou svědků). Za jeden úkon právní služby náleží od 1. 1. 2025 mimosmluvní odměna ve výši 4 620 Kč dle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu činí částku 450 Kč. Celkem se jedná o částku 10 140 Kč.
26. Žalobkyni konečně náleží i náhrada cestovného za jednu cestu jejího zástupce na jednání dne 26. 5. 2025 z Brna do Prahy a zpět a s tím související náhrada za promeškaný čas. Cestu v celkové délce 430 km absolvoval zástupce v automobilu Škoda Octavia s kombinovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

spotřebou nafty 5,1 litrů na 100 km, jak se podává z doloženého technického průkazu vozidla. Náhrada za použití automobilu je stanovena dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve výši 5,80 Kč za km; náhrada za pohonné hmoty je stanovena dle § 158 odst. 2, 3 a 4 zákoníku práce a § 4 písm. c) vyhlášky č. 475/2024 Sb. u nafty ve výši 34,70 Kč. Jde tedy o částku 3 254,97 Kč. Náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu strávený cestou na ústní jednání a zpět činí dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu 150 Kč za každou i nezapočatou půlhodinu jízdy. Zástupce uplatnil cestovní dobu v délce 5 h. 20 m., jež se soudu nejeví nepřiměřená. Jinými slovy jde o 11 paušálních náhrad (celkem 1 650 Kč).

27. Společně s DPH, jehož je zástupce žalobkyně plátcem, jde u nákladů právního zastoupení o částku 34 661 Kč, celková náhrada nákladů řízení pak po zaokrouhlení dosahuje 41 661 Kč. Tu je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Kasační stížnost je nepřipustná, směřuje-li proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2025

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.